

ಪತ್ರದಾರಿ ಕತೆ

“ರುದ್ರಮನಿ ಕಂಠಮಟ್ಟ ಕುಡಿದಲ್ಲಿ ಬೈಕ್ ಚಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಪಸು ಬತಾರ್ ಇದ್ದನೇ?”

“ಎಪ್ಪು ಕುಡಿದಲ್ಲ, ಅವು ಅರಿಸಿಕೊಂಡು ಇದ್ದ ಆದ್ದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ಅವಿಗೆ ಸ್ಥಿರತ ತಪ್ಪಿದಂತಿತ್ತು. ಅದು ಏಡುಕೊಂಡಲುವಿನ ಹತ್ತ ಹೋಗೋಕೆ ಶರುಮಾಡ್ದ ಮೂರನೆದ್ದೋ ಅಥವಾ ನಾಳುನೆದ್ದೋ ದಿನ. ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಷಿಲ್ಲ. ಪಾಟೆ ರಾತ್ರಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತು. ಅಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನನ್ನ ಬೈಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆ. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಏದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ್ದಂತೆ. ಯಾಕೆ ಆವಶ್ಯಕ ಕಂಪ್ಲೆಲ್ ತಪ್ಪಿತು ಅಂತ ಅವಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಮಾಮೂಲನವ್ವೇ ಕುಡಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಂಬೋಲ್ಲ. ವಸಿ ಹೆಚ್ಚೇ ಇಳಿಸಿರ್ದೇಕು... ಆ ದಿವ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಗಮನಿಸ್ತೇ. ಅವು ಕೈನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಗುರುತೊಂದು ಇತ್ತು... ಯಾವೇಯೇ ಪ್ರಾಣಿ ಕಣ್ಣಿದಂಗೆ ಅಥವಾ ಸೂಜಿ ಚುಣ್ಣಿದ್ದ್ದು ಇರಬಹುದು. ಅದನ್ನ ಅವು ಗಮನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಾಗಲೂ ಅಡಕ್ಕಿ ಅವನು ಕ್ಷಾರೇ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ.”

“ಸೂಜಿ ಚುಣ್ಣಿದ್ದೇ? ಅಪ್ಪ ಸ್ಥಳಿದನ್ನು ನೇನು ಹೇಗೆ ನೋಡ್ದೇ?”

“ಅವು ಕೈಯನ್ನ ಮೇಲ್ಹೆಚ್ಚಿ ಚಾಚಿ, ಗಡದ್ದಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹೋಡಿತ್ತಿದ್ದು. ಅವು ಮಾತಾಪಿಷ್ಠ ಬಂದ ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುರುತು ಕಂಡೇ... ತುಸು ಕವ್ಯಕೆಂಬಿನ ಗುರುತು... ಅವಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನ ತೋರಿಸಿದ್ದೆ, ಅದು ಹೇಗಾಯ್ತು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು...”

“ಏಡುಕೊಂಡಲುವಿನಲ್ಲಿ ನೀನು ರುದ್ರಮನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸ್ತೇಯಾ?”

“ಹೂಂ. ಹಿಂದಿನ ದಿನನಾನೇ ಅವು ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಏಡುಕೊಂಡಲು ಹೇಳ್ತ, ಅಷ್ಟೇ.”

ಕರಮಚಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ಕೆಲಸಗಾರರ ಕಾರ್ಬೀಜಗಳತ್ತ ನಡೆದ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಏನೂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಗಮನಿಸಿದೆ. ನಾನು ಕುಟ್ಟಿಯ್ಯನೊಡನೆ ಅತನ ಕರ್ಕೆರಿಗೆ ಬಂದೆ.

“ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ರುದ್ರಮನಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿವರಗಳಿರೋ ಕಡತ ಇಲ್ಲೇ? ಅತನ ದಾವಿಲೇ ಪತ್ರಗಳು?“ ನಾನು ಕುಟ್ಟಿಯ್ಯನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ರುದ್ರಮನಿಗೆ ಎಂತಹ ವೈಯಕ್ತಿಕ ದಾವಿಲೆಗಳು ಅಂತ ನಗೆಯಾಡಿ, ಆತ ಕಪಾಟೊಂದನ್ನು ತೆರೆದು ಹುಡುಕಾಡಿ, ಕಡತವೊಂದನ್ನು ನೀಡಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ರುದ್ರಮನಿಯ ಫೋಟೋ, ಅತನ ಕೈ ಬರಹದಲ್ಲಿರೋ ಅಚ್ಚಿ, ಜೋತಿಗೆ ಸರಕಾರಿ ಗುರುತು ಪತ್ರವೈಶ್ವಯ. ನನಗೆ ನಿರಾಶಿಯಾಗಿ, ಕಡತ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದೆ. ಆತ ಅದನ್ನು ಮರಳಿ ಕಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಾಗ ಅಲ್ಲೊಂದು ಹೋಳಿಯುವ ಹಿಡಿಕೆ ಕಂಡಿತು... ಅದನ್ನು ಈಗಷ್ಟೇ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೆ! ರುದ್ರಮನಿಯ ಕಪಾಟನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಚೋಡಿ ಹಿಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು... ಇನ್ನೊಂದು ಅಲ್ಲೊಂದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿತ್ತು! ತುಸು ಹೋತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕರಮಚಂದ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಮೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತೃಪ್ತಿಯ ಕಳೆಯಿತ್ತು.

ಆಕ್ರಮಕವಾದ ನೇಟೆವೊ ಕ್ಲಾಬ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯದ್ವಾರದ ಏದುರು, ನಾವು ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸಾಗಿದೆವು. ಅದು ಬಾಳೇಕಾಡು ಏಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಣಿನ ಹಾದಿ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬೀಗಪ್ರೋಂದು ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಗೇಟು. ನಾವು ಕಾರನ್ಸು ಹೋರಬೇಕೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಒಳಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಾಲು ಹಾದಿಯ ಏರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೇಕೆಂದ ಕಾಡು ಗಿಡಗಂಟಿಗಳು ಮಾಲೀಕನ ನಿರ್ಬಾಕೃತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಕರಮಚಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಜರು ಹರಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಿದವನು, ಒಮ್ಮೆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ನನ್ನ